

BURSA İŞÇİ BÜLTENİ

İşçi Bülteni Özel Sayı 936 - Şubat 2013

İşçilerin birliği halkların kardeşliği için

**Sinifa Karşı Sınıf
Kurultayı'nda
buluşalım!**

Vardiya düzeni Bosch işçisinin belini büküyor

Vardiyalı çalışma, normal çalışma düzenine göre çok daha yıpratıcı ve yorucudur. Çünkü insan metabolizması gün ve gece döngüsüne göre çalışır. Bunun için normalde aynı iş yapılıyor olsa da gece çalışmasının insan üzerindeki etkileri daha ağır olur. Vardiya düzeni ise bunun üzerine tuz biber eker. Çalışma düzeni sürekli ve hızla değişirken beden yeni duruma adapte olmakta zorlanır. Bunun için çalışanlar normal iş yükünden daha ağır bir çalışma baskısı altında yıprandıkça yıpranır, beden hızla yaşlanır...

Vardiyalı çalışma düzeni işte bunun için sağlığa zararlıdır. Ama vardiyalı sistemin Bosch'ta uygulanan biçimi çok daha zararlıdır. Çünkü Bosch'ta vardiya düz döner. Yani gündüz vardiyasından sonra

akşam vardiyasına, akşam vardiyasından da gece vardiyasına dönlür. Bu durumda Cumartesi gece çalışan bir işçi Pazartesi gündüz işe gider. Yani dinlenmeye vakit bulamaz, sersem halde işin yolunu tutar. Eğer Pazar gündüzü ailesine ayırırsa yarı uykulu ve çökmüş halde haftaya başlar. İşçi kendisini ancak günler sonra toparlayabilir-toparlayabildiği kadar...

İşte Bosch işçileri artık bu çalışma düzeninin değişmesini istiyor. Bunun için öncelikle vardiya düzeninin Renault ve Tofaş'taki gibi ters, yani gündüz-gece-akşam biçiminde değiştirilmesini talep ediyor. İkinci olarak ise gece çalışma farkının ücretlere göstermelik değil hakkıyla yansıtılmasını talep ediyor. Bu taleplerinin de yeni sözleşme taslağında yer alması gerektiğini düşünüyor.

Renault çaldığı minareye kılıf uyduruyor!

Renault'ta işçiler üzerindeki baskılar sürüyor. Kasım ayı içerisinde Türk Metal'in satış taslağına yönelik tepki göstererek üretimi durduran işçiler sindirilmek isteniyor.

Üretimi durdurma eylemine katıldığı iddiasıyla 32 işçiyi (bu işçilerden ikisi tatilde olan vardiyadandı) işten atan Renault yönetimi, geride kalan işçiler hakkında da soruşturma açtı. Yüzlerce işçi hakkında sonradan düzenlenmiş tutanaklarla başlatılan soruşturma kapsamında, bölüm bölüm işçiler çağrılarak sorguya alınıyor. İşçilere eyleme atılıp katılmadıkları, üretim alanını neden terk ettikleri gibi sorular soruluyor.

Renault yönetimi böylelikle işten atma tehditini sıcak tutarak işçileri korkutmak istiyor. Aynı zamanda ise işten atılan işçilerin açtıkları davalar için dayanak üretmeye çalışma ihtimali de yok değil. Şöyle ki üretimi durdurma eylemine yüzlerce işçi katılırken, işlerinden sadece 32'sinin işten atılmış olması hukuken "haksız işlem" sayılabilir. Renault yönetimi yüzlerce işçiye soruşturma açarken, işten atmalara gerekçe olarak ise atılanların "yasa dışı örgütlenme ve eylemi yönetme" fiilinde buldukları iddiasını öne sürüyor.

Yani Renault'ta baskı ve zorbalık hüküm sürüyor. Yönetim oyun ve dalaverelerle çaldığı minareye kılıf uydurmaya çalışıyor.

150 bin üyesi olan Türk Metal mücadelede sıfır çekiyor!

Yeni Sendikalar ve TİS Kanunu'nun ardından Çalışma Bakanlığı SGK verilerine dayanarak işkolu

istatistiklerini açıkladı. İstatistikler yeni yasa uyarınca pekçok sendikayı işkolu barajının altında bıraktı. Dahası baraj kademeli

olarak yükseldiği için onlarca sendika daha baraj altında kalacak ve yüzbinlerce işçi önümüzdeki yıllarda sendikal haklarını kullanmayacak.

Bu işçi sınıfı için kara bir haber. Ama bu istatistiklere sevinen de var. Kim mi? Türk Metal Sendikası. Türk Metalciler istatistikleri bayram havasında kutladılar. Çünkü istatistiklerde Türk Metal'in 154 bin civarında üyesi olduğu belirtilmiş. Bu rakamlar da Türk Metal'i Türkiye'nin en çok üyeye sahip sendikası yapmış...

İşte Türk Metalciler bu büyüklükle övünüyor, bayram ediyorlar. Bayram ederken aynı istatistiklerle yüzbinlerce işçinin sendikal haklarının gasp edilmesine aldırıyorlar. Çünkü işçi sınıfına ne olduğu onları ilgilendirmiyor. Oysa Türk-İş'in yönetim koltuğunda, yani sorumluluk makamında da başkanları Pevrül Kavlak oturuyor. Türk-İş'in pekçok sendikası baraj altında, daha fazlası da aynı akıbete uğrayacak umurlarında değil...

Tüm bunlar bir yana Türk Metalciler'e şunu sormak lazım: Kağıt üzerindeki 154 bin üye ile övünüyorsunuz da sermaye karşısındaki ağırlığınız nedir, kaç çekersiniz? Biz söyleyelim: SIFIR!

Eğer mücadelede sıfır çekiyorsanız, yüzbinlerce üyeye sahip olsanız ne olur? Elbette yüzbinlerce üye sizin için kasanıza akan milyarlarca liralık aidat demek... Ama onbinlerce Türk Metal üyesi işçi sizin kaç çektiğinizi iyi biliyor. Yerinde görmek isteyen Renault, Tofaş, Arçelik,... işçilerine sorsun.

İşçiler Tofaş'ta çalışmak istemiyor

Çözüm işten ayrılmakta değil, mücadelede!

Yüzlerce işçiyi işten atarak iki vardiya düzenine geçilen Tofaş'ta, ağır çalışma şartları, düşük ücretler ve işgüvencesinin olmaması nedeniyle çok sayıda işçi iş bırakıyor. Bir zamanlar çalışmak için insanların hayalini süsleyen Tofaş'ta işçiler tazminatlarını alıp ayrılmanın yolunu arıyor.

Tofaş'ta yüzlerce işçinin işten atılmasının ardından kalan işçiler artık haftada 5 gün ama daha yoğun çalışıyorlar. Asgari ücretin biraz üzerinde bir ücret alan işçiler, bir de yarınlarnın ne olacaklarını bilemiyorlar. Çünkü son dönemdeki işçi kıyımı bir yana, yıllardır Tofaş'ta sürekli bir sirkülasyon yaşanıyor. Tofaş yönetimi yıllardır sürekli olarak kitlesel işçi kıyımı yapıyor. Böylelikle hem üretimdeki dalgalanmalardan etkilenmiyor, hem de ücret ortalamasını düşük tutuyor.

Tofaş işçileri, Tofaş patronunun hiçbir sözüne de güvenmiyor. Çünkü son işten atılmaları da görüldüğü üzere onda her türlü alavere dalavere var. Öyle ki işten atılanların sözleşmeli olduğu iddia edilmişti, ama hukuken iki yılı doldurmuş bu işçiler gerçekte kadroluydu. Daha sonra bu işçilerden bazıları kendilerinin adını sanını duymadıkları bir taşeron şirkette çalışıyor gösterildiğini öğrendiler. Yani kağıt üzerinde Tofaş işçisi değillerdi.

Tofaş patronu daha fazla kar elde edebilmek için bu düzenbazlıklara başvururken ortağı Türk Metal'di. Türk Metalciler gerçekleri işçilerden saklayıp, sesini çıkaranları da susturdular. Çalışma koşulları ve işten atılmaları ilgili de zerrece bir itirazda bulunmadılar.

Ama bu ağır ve kurlsız sömürü karşısında işten ayrılmak da bir çözüm değil. Çözüm işten ayrılmak değil, mevcut koşulların değişmesi için mücadele etmektedir. Elbette Türk Metalciler'in patrone dan yana olmaları mücadeleyi zorlaştırıyor, ama bu durumda da çaresiz değiliz. Yapılması gereken işçiler olarak yanyana gelmek, komitelerde örgütlenmek ve Tofaş-Türk Metal ortaklığına karşı mücadeleyi yükseltmektir.

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği için...

Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı!

Bizler çeşitli fabrikalardan devrimci işçiler olarak, önümüzdeki aylarda “İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayları”nı toplayacağımızı ilan ediyoruz.

Kurultayımızı halkların kardeşçe yaşayacağı bir dünyanın yaratılması amacına hizmet etmesi için topluyoruz. Kurultayımız bu amaç için atılmış bir adım, ortaya konulmuş güçlü bir irade olacaktır.

Kurultayımızda omuz omuza veren işçiler, ulusal baskı ve eşitsizliğin her biçimine karşı net bir tutum ortaya koyacaklar ve sömürsüz, savaşız, kardeşçe yaşanılacak bir dünya mücadelesinde ellerini birleştireceklerdir.

Kurtuluş kendi ellerimizdedir!

Kurultay çağrısında bulunan biz devrimci işçiler, tüm halkların kardeşçe yaşayacağı ve savaşların kökünün kurutulacağı bir dünyanın ancak işçi sınıfının elleriyle kurulacağına inanıyoruz. Çünkü her türlü baskı ve eşitsizliğin gerisinde emperyalist-kapitalist dünya düzeni var. Bu düzenin efendileri sınırsız bir sömürü ve yağma uğruna keyiflerince sınırlar çizerek emekçi halkları bölüyorlar. Birini diğerinden üstün tutup eşitsizlikleri körüklüyor, düşmanlık tohumları ekıyor, savaşlara başvuruyorlar. Böylece aynı sorunları yaşayan, aynı biçimde ezilen, hatta aynı dili kullanan emekçilerin birleşmesini engelliyorlar. Bu sayede milyonlarca emekçinin yaşamı köleleştiriliyor, fabrikasında emeği, sofrasında ekmeği çalınıyor, ülkesinin zenginlikleri yağmalanıyor.

Tüm bunlar gösteriyor ki, sınıfsal baskı ve kölelik düzenini sürdürebilmek için ulusal baskı ve eşitsizlikler sürekli körükleniyor. Bu zeminde tırmandırılan

sovenizm, sınıfsal baskı, eşitsizlik ve kölelik düzeni gerçeğinin üstünü örtmek için kullanılıyor.

İşte bunun için diyoruz ki, ulusal baskı ve eşitsizliğe karşı mücadele ile sınıfsal baskı ve köleliğe karşı mücadele birbirinden ayrılmaz. Her türden baskı ve eşitsizliğin son bulması için sınıfsal baskı ve eşitsizliğin son bulması gerekir. Başka bir ifadeyle, emperyalizme karşı mücadele vermeden ve sermaye iktidarını yıkmadan ne ulusal ne de sınıfsal baskı, eşitsizlik ve kölelik son bulabilir.

Bundan dolayıdır ki Kurultayımızı, “sınıfa karşı sınıf” duruşuyla, emperyalizme ve burjuvaziye karşı tüm milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçilerin birliğini sağlama hedefiyle topluyoruz.

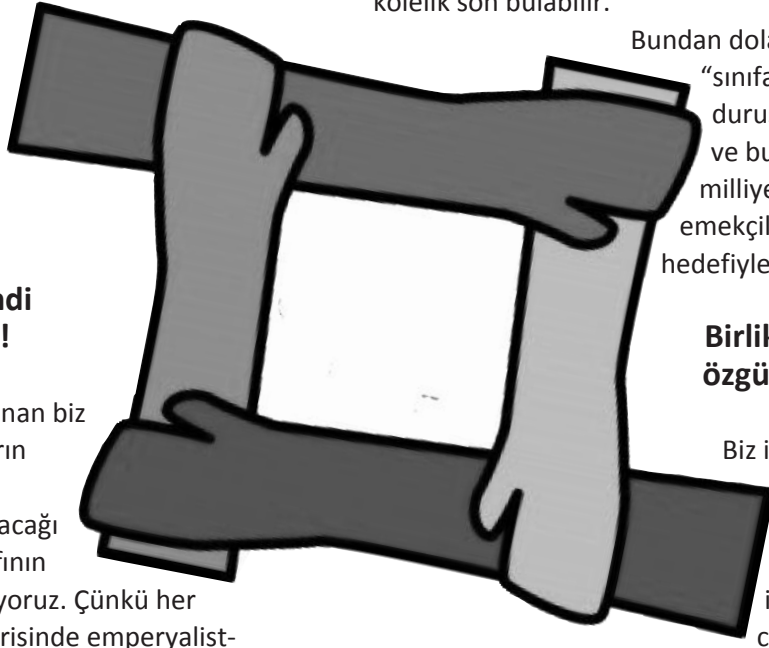
Birlik ve kardeşlik için özgürlük ve eşitlik!

Biz işçilerin birliğe hava kadar, su kadar ihtiyacı var. Bundan yoksun olduğumuz içindir ki yaşamımız cehenneme dönüyor.

Birliğimizi kurmak için ise kardeşliğe ihtiyacımız var. Çünkü fabrikalarda yan yana çalıştığımız, aynı sömürü dişlileriyle ezildiğimiz sınıf kardeşimiz ayrımcılığa uğrarken, ulusal kimliğinden dolayı baskı görürken sustuğumuz içindir ki, aramıza duvarlar örülüyor.

Emperyalistler ve uşakları birlik olmamızı engellemek için biz işçi ve emekçileri parçalayıp bölüyor, birbirimize düşman hale getiriyorlar. Bunun için de en çok aramızdaki dinsel ve etnik farklılıkları kullanıyorlar. Bizleri sınıf kardeşlerimizin etnik ve dini kimliklerinin aşağılanmasına ortak ediyorlar.

Oysa başka halkı ezen bir halk özgür olamaz. Nitekim ülkemiz tarihinden de biliyoruz ki, Kürt emekçi

kardeşlerimizin kimlikleri yok sayılırken, Alevi kimliğinden dolayı başka kardeşlerimiz ayrımcılığa uğrarken bizler asla özgür olmadık. Böylece daha fazla bölündüğümüz için daha çok kaybettik, daha fazla sömürüldük, kölelik zincirlerimiz daha da ağırlaştı.

İşte bunun için, başta kardeş Kürt emekçi halkı olmak üzere etnik ve dinsel kimliğinden dolayı baskı ve ayrımcılığa uğrayan tüm emekçi kardeşlerimiz için özgürlük ve eşitlik istiyoruz. Çünkü deneyimlerimiz de bize gösteriyor ki, özgürlük ve eşitlik kardeşliğin, kardeşlik ise birliğin harcıdır. Halklar kardeş olduğunda işçilerin birlik olması kolaylaşır. Ve ancak işçiler birlik olmayı başardığında, halkların kardeşçe yaşayabileceği bir düzen kurulabilir. Zaten asalakların birliğimizden korkmalarının nedeni de budur. İşte böyle bir düzeni, tüm milliyetlerden işçilerin ve emekçilerin özgürlük ve eşitlik temelindeki gönüllü birliğine dayalı sosyalist cumhuriyetini, ancak bizler, işçiler kurabiliriz.

Bu nedendir ki Kurultayımız, burjuvazi tarafından aramıza ekilen düşmanlık tohumlarını ve önyargı duvarlarını yıkmak için topluyor.

Emperyalist savaş ve saldırganlığı durdurmak için!..

Sadece yaşadığımız ülkede değil, tüm dünyada birlik ve kardeşliğe ihtiyacımız var. Çünkü burjuvazi denilen asalaklar takımı bizi sadece içerde değil, dışarda da bölüp parçalamaya çalışıyor. Böylelikle emperyalist savaşların askeri haline getirip, kardeş halkların üzerine göndermek istiyor.

Hedefte şimdilerde Suriye var. Suriye halkını Esad rejiminden, onun kanlı eylemlerinden kurtarmak istediklerini söylüyorlar. Oysa bu koca bir yalandır. Onların derdi Suriye halkı değildir. Onlar Libya'da olduğu gibi Suriye'de de Amerikan emperyalizminin taşeronluğunu yapıyorlar. Ortadoğu üzerindeki emperyalist egemenliğin pekişmesini istiyorlar. Dolayısıyla onlar özgürlük değil yağma ve kölelik peşindeler.

Böyle bir durumda kaybeden sadece Suriye halkı değil, biz de dahil Ortadoğu'nun tüm emekçi halkları olacaktır. Çünkü biz bu oyuna düştükçe sömürü ve kölelik zincirlerimiz daha da ağırlaşacaktır.

Bundan dolayıdır ki biz işçiler, ülkemizde olduğu gibi Ortadoğu'da da işçilerin birliğini, halkların kardeşliğini savunuyoruz. İçeride ve dışarıda işçi ve

emekçiler kardeşlerimiz, emperyalistler, kapitalist asalaklar ile uşakları düşmanımızdır! Ancak omuz omuza verdiğimizde, emperyalistler ile uşaklarını Ortadoğu'dan kovmayı başarabiliriz.

Kurultayımız bunun için de emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadele çağrısı olacaktır.

Haydi Kurultay'a!

Bu düşüncelerle toplayacağımız "İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayları"na tüm sınıf kardeşlerimizi katılmaya, sözünü söylemeye, kurultay çalışmalarında bizzat yer alarak destek olmaya çağırıyoruz. Öyle ki kurultay salonlarımız emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı sınıfımızın birliği ve kardeşliğimizin gücüne sahne olsun. Sömürsüz, eşit, özgür bir ülke ve dünya mücadelesi için atılan tok bir adım olsun.

Öyleyse haydi Kurultay'a!

Haydi birliğe, kardeşliğe, kurtuluşa ve özgürlüğe!

Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı Hazırlık Komitesi

İşçi arkadaşı!

**Ağır çalışma şartlarında
kölece çalışıp üç kuruşluk
ücrete talim mi ediyorsun?**

**Onurun çiğnenip hakarete mi
uğruyorsun?**

**Hakkını aradığın için işten mi
atılıyorsun?**

**Hakların için hukuksal destek mi
arıyorsun?**

**Patron keyfiyetine yeter deyip
sendikalı olmak mı istiyorsun?**

**Desteğe, dayanışmaya, bir yol
gösterene mi ihtiyaç duyuyorsun?**

Yalnız ve çaresiz değilsin!

İrtibat:

Sönmez İş Sarayı Kat:3 No: 220

Tel: 0553 409 16 18

Milyarlar kazandırıyoruz ama hakkımızı alamıyoruz!

Çalıştığım benzin istasyonu bir benzin tekeli tarafından alındı. Devir teslim işlemleri sürerken bizden kendilerinin dayattıkları ihbarnameleri imzalamamızı istediler. Ayrıca haber bile vermeden bazı arkadaşlarımızı işten atıyorlar. Kıdem tazminatlarını vermemek için öncelikle senesi dolmayan işçilerin çıkışını verdiler.

Fakat bu süreç yaşanmadan önce çalıştığımız firma sosyal haklarımızı, yemek paralarımızı gasp etti. Şikayet üzerine gelen Çalışma Bakanlığı müfettişleri yaptıkları incelemelerden sonra asgari geçim indirimlerinin, bayram yevmeyelerinin ve mesailerimizin eksik yatırıldığını tespit ettiler. Hesaplarımıza 750 bin lira yatırdılar. Fakat bu para sadece bizim istasyona yatırıldı. Yani firma Türkiye genelindeki istasyonlarda çalışan diğer arkadaşlarımızın haklarını ceplerine indirdi. Üstelik arsızca yatırdıkları paraları da bizden geri istedi. Fakat Çalışma Bakanlığı'na şikayet edeceğimizi söylediğimizde geri adım atmak zorunda kaldılar.

Bir pompacı sadece bir vardiyada kasaya milyarlarca lira teslim ederken bunların gözü hala bizim üç kuruş paramızda. Aldığımız asgari ücrette bile gözleri var. Yani demem o ki, kasalarını doldurduğumuz patronlar, bizlerin mesailerinden, ücretlerinden, emeklerinden çala çala büyüyorlar...

Bir akaryakıt işçisi

Sendika üye istatistikleri açıklandı, gasp tablosu netleşti...

Hesaplaşma ve kavgayı yükseltme zamanı!

Çalışma Bakanlığı işkollarındaki işçi sayıları ve sendikaların üye sayılarına ilişkin istatistikleri açıkladı. Geçtiğimiz haftalarda çıkarılan "Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Kanunu"na bağlı olarak yayınlanan istatistikler, bu yasanın nasıl da büyük bir gasp yasası olduğunu bir kez daha doğruladı.

İşçi sınıfı nereden bakılırsa bakılsın büyük bir hak gaspıyla yüzyüze kalmıştır. Sermaye ve devleti işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlüklerini iyiden iyiye kuşa çevirmiş, dahası önüne yeni ve daha yüksek engeller koymuştur. Bu her bakımdan faşizan bir yasadır. Yüzde 10'luk işkolu barajı 12 Eylül faşist darbesinin ürünüydü, ama bugünkü biçimiyle yüzde 1'lik barajıyla AKP'nin yeni yasası ondan daha demokratik değildir.

Hatta sonuçları itibariyle ondan daha da faşizan, daha gaspçı, daha bir hoyrattır.

Anayasalarına bir sendikaya üye olmayı hak olarak yazan sermaye ve uşakları, gerçekte işçi işçilerin sendikalaşmasını engellemek için zorbalıkta sınır tanımıyorlar. Ama bu zorbalığa rağmen sendikalaşan işçilerin önüne de engeller koyuyorlar. Amaç işçi sınıfının elini kolunu bağlamaktır. Sendikal barajların işlevi bundan ibarettir, bundan dolayı da sendikal baraj milyonda 1 dahi olsa özünde faşizandır. Çünkü bu, örgütlü bir şekilde sermaye ile toplu sözleşme yapma iradesi gösteren işçinin bu iradesine müdahale etmek, ona ipotek koymaktır. Bunun için milyonda 1 dahi olsa sendikal barajlar işçi sınıfının hakaret etmek, onu iradesi olmayan köle yerine koymak, onurunu çiğnemek demektir.

İşçi sınıfı bu yasaya baktıkça her şeyden önce yüreğinde derin bir sızı duymalı, böyle bir yasayı sineye çektiği için utancını yaşamalıdır. Ama belirtmek gerekir ki bu utanç herkesten önce de sendikaların başına oturmuş, onun kaynaklarına hükmeden, karar alma-imza atma yetkisine sahip olan yöneticilere aittir.

İşçi sınıfı, tüm bu olup bitenlerin gerisinde asıl olarak kendi güçsüzlüğünün yattığı gerçeğini unutmamalıdır. Öyle ya, taban örgütlülükleriyle inisiyatif kullanabilen bir işçi sınıfı olsaydı hem hainlerden hesap sorar, hem kaypak yöneticilerin iplerini ellerine alır, hem de zaten sendikalarının efendisi olurdu. İşçi sınıfının sorumluluk duyan-mücadele isteği olan tüm neferleri bu gerçeği unutmamalıdır.

Unutmamalı, ama davranışta ve eylemde de gereğini yapmalıdır. Bu da demek oluyor ki yaşananlardan ders çıkararak sorumluluk almalı, taban örgütlülüklerini kurmak-sendikaları kazanmak-mücadeleyi yükseltmek üzere kavgaya atılmalıdır.

Gaspın boyutlarını başlıklar halinde şöyle gösterebiliriz:

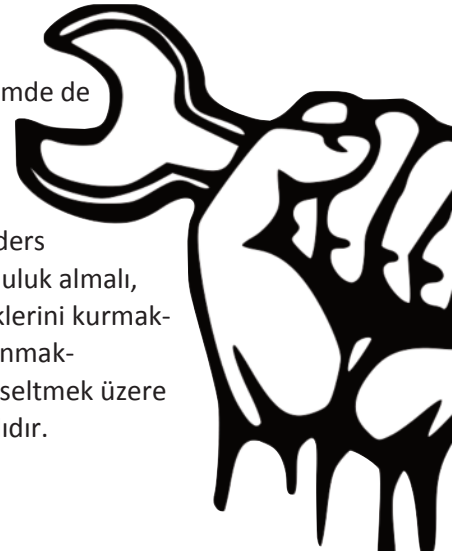
- Daha önce toplu sözleşme yetkisine sahip olabilen 7 sendika yeni istatistiklere yüzde 1 olarak belirlenen barajın altında kaldı. 52 sendika varken, yeni durumda bu sayı 43'e düştü.

- Pek çok sendika da yüzde 1'lik barajı kılpayı geçebildi. Dolayısıyla bu sendikalar her an baraj altı kalma korkusu yaşayacak ve istatistiklerde yapılacak küçük oynamalarla baraj altında bırakılabilecekler.

- Yüzde 1'lik baraj 2016'da yüzde 2'ye çıkarılacak. Bu durumda ise bugünkü üye sayılarıyla birlikte toplam 13 sendika daha barajın altında kalacak. Yüzde 2 oranının hemen üstünde olan 6 sendika daha barajın altında kalma korkusu yaşayacak.

- İşkolu barajı 2018 yılında yüzde 3'e çıktığında ise en az 7 sendika barajın altında kalırken böylelikle bu sendikalara üye 105 bin işçi toplu sözleşme hakkını kaybedecek.

- Tüm bunlardan sonra ve bugünkü verilerden hareketle bakıldığında yeni yasa ile birlikte 27 sendika baraj altında kalırken, daha önce toplu sözleşme yetkisi alabilen 52 sendikadan sadece 23'ü yetki alabilecek. Böylelikle toplamda 265 bin sendikal işçi, sendika üyesi olmasına rağmen toplu sözleşme hakkını kullanamayacak. Yetkili sendika kalmayan işkollarıyla birlikte 5 milyon 277 bin işçi toplu sözleşme yapabilecek sendika bulamayacak.

Dev Sağlık-İş Uludağ Üniversitesi çalışanları:

Mücadele etmezsek köle oluruz!

- Sendikalaşarak çalışma koşullarında ne gibi iyileştirmeler elde ettiniz?

-İşyeri temsilcisi Hüsnü Pehlivanoğlu:

Sendikalaşmak bize çok büyük kazanımlar sağladı. Önceden hiçbir yetkilinin karşısına çıkıp da “beni şu şekilde çalıştıramazsın” diyemez, bir üstümüze karşılık veremezdi. İşçi hakkını arayamazdı. Şimdi öyle bir şey yok. Şimdi işçi gelir, işyeri temsilcilerine “şef bana şunu yapıyor, başhemşire, doktor şunu yapıyor” der. Biz de yasal prosedür gereği gider yönetimle görüşürüz. Şunlar şunlar çalışma koşullarına ve çalışma kanunlarına aykırıdır, yapılamaz deriz.

Sendikalaşmadan önce iş kazalarına kadar yönetim kimseyi sahiplenmezdi herkes başının çaresine bakardı. Şimdi öyle değil. Arkadaşımız iş kazası geçirdiğinde, üniversite yönetimi ilaç giderlerine kadar onun tedavisini karşılar.

En önemlisi biz hastane yönetimine “bu işçiler bizim işçilerimizdir” dedirtebildik.

- İşyeri temsilcisi Ender Akyıldız: Bunun yanısıra kreş hakkımızı kazandık. Önceden taşeron işçiler kreşten yararlanamıyordu. Fakat sendikalaşarak bu hakka da sahip olduk. Daha önceden yemekhanelerimiz kadrolularla ayırdı. Biz üçüncü sınıf bir yerde üçüncü sınıf yemekler yiyiyorduk. Fiili mücadelemizle, yemekhane boykotlarımızla onu da değiştirdik. Şimdi hepimiz ortak yemekhanelerde yemek yiyebiliyoruz.

- Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Yasası'nın çıkmasının ardından istatistikler açıklandı. Dev Sağlık İş de işkolu barajının altında kaldı. İşçilerin sendikalaşma ve toplu sözleşme hakkına yönelik bu saldırı ne anlama geliyor?

- Hüsnü Pehlivanoğlu: Yeni çıkan yasa karşısında bizim üyelik sayımız yeterliydi. Bakanlığın istatistikleri açıklamasını bekliyorduk. Genel Başkanımız ön araştırma yapmak için (istatistiklerde ne kadar görüyoruz, kaç üyemiz var) Çalışma Bakanlığı'na gittiğinde farklı bir olayla karşılaştı. Orada beni arayarak görüştü. “Hüsnü senin TC kimlik nonu kullanarak nerede çalıştığına bakabilir miyiz?” diye sordu. Benim geçen yıl Mart ayında Kayseri’de nakliye işçisi olarak gözüktüğümü söyledi. 1 ay orada o statüde gösterilerek üyeliğimin düşürüldüğünü, tekrar Uludağ Üniversitesi’nde taşeron firmada gösterildiğimi görmüş. Türkiye genelinde 10 bini aşkın taşeron işçisinin de aynı yöntemlerle üyelikleri düşürülmüş.

Bizim Uludağ Üniversitesi’nde 1000 tane üyemiz var. Fakat bunların sadece 100’ü bizim üyemiz olarak gözüktüyor. 900’ünün Çalışma Bakanlığı’nın yaptığı bu sistematik oyunla üyeliği düşürüldü. Bu sendikamıza yetki vermemek için oynanan bir oyun. Dev Sağlık İş sokak mücadelesi veren, fiili mücadele vererek işçilerin haklarını savunan bir sendika. Bu kazanımları yetki vermeyerek yok etmek istiyorlar. Kapatma yoluna gitmiyorlar ama bilgisayar oyunlarıyla üyelikleri düşürerek, bütün çalışmalarını yok sayarak bitirmeye çalışıyorlar.

Bu yüzden Ocak ayında Ankara’da Çalışma Bakanlığı önünde Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi yasasını protesto ettik. Bu hakkımızın engellenmesini protesto ettik.

Maalesef Türkiye’de koşullar bu. Taşeron düzenini devam ettirmek isteyen bir iktidar var. Bunu devam ettirmek için de İş Kanunu’nda değişiklik yapıyorlar. Eski İş Kanuna göre sağlık kuruluşlarında taşeron çalıştırılması kesinlikle yasak. Bunu değiştirerek bütün çalışanları taşeron üzerinden çalıştıracaklar. Bunun mücadelesini vermeye devam edeceğiz.